

ZPRACOVÁNÍ ESEJÍ / ODPOVĚDÍ

Aby texty, které studenti budou zpracovávat, měly vyšší relevanci, a tak mohli sloužit jako zdroj informací pro další studenty, je nutné, aby splňovali náležitosti, které jsou důležité pro akademickou práci.

Zda esej či odpovědi budou přijaté jako odpovídající (a tím zajistí dotyčnému snazší typ testu), bude rozhodnuto na základě těchto kritérií:

A) Obsahové:

Aa) *Hodnověrnost a pravdivost informací.* K tomu je nutné vycházet z více zdrojů, propojit informace, navzájem je ověřit. Zdroje musí být důvěryhodné. (Pozor na internetové stránky, které nejsou zaštitěny nějakou důvěryhodnou institucí, popř. skupinou lidí, kteří kontrolují obsah příspěvků.)

B) Formální:

1) Student musí vycházet alespoň ze tří zdrojů, přičemž zdroje slovníkového typu – Wikipedie, Filozofický slovník, Sociologický slovník – by měly tvořit pouze jednu třetinu použité literatury.

1a) V případě eseje zpracovávající zadaný text filozofa (Platón, Augustin... Bělohradský) student či studentka vychází z příslušného textu a ze dvou dalších zdrojů (jeden z nich může být Wikipedie).

1b) V případě eseje zpracovávající některou z kapitol knihy: J. Fontana: Evropa před zrcadlem, Praha, LN, 2001; dotyčný může vycházet pouze z tohoto textu.

2) Informace použité pro esej či odpovědi musí být dohledatelné a kontrolovatelné. K tomu slouží systém seznamu literatury a způsoby, jak z ní citovat. (K tomu blíže viz oddíl „Citační norma“, níže v tomto dokumentu.)

3) Struktura eseje, stejně jako struktura formulací odpovědí musí být jasná. Proto v případě eseje (vybrané téma / zadaný text filozofa / kapitola z knihy J. Fontany) na její začátek vkládejte krátký obsah, jenž se bude skládat z hlavních myšlenek eseje. Př.:

1. *Život M. Luthera*

2. *Luther a protestantismus*

2a) *Jeho obrat*

2b) *Překlad bible*

2c) *Spor s papežem*

2d) *Spor s Erasmem*

3. *Význam Luther pro další vývoj křesťanství*

4) Na hodnocení obsahových a formálních náležitostí se budou částečně podílet i ostatní studenti v diskusních fórech.

C) Etické

1) Text eseje a odpovědi nesmí být převzat, zkopírován či kompilován z jiných textů, aniž by byly uvedeny všechny použité zdroje. Z textu musí být zřejmé, že se jedná samostatnou práci studenta.

2) V případě, že se zjistí porušení předešlé podmínky, nebude esej či odpovědi uznány. (V případě větších prohřešků budou dotyční předáni etické komisi.)

Citační norma a způsob odkazování v textu

Aby systém mezi učitelem a studenty (stejně jako mezi jinými lidmi ve vědeckém provozu) fungoval, je nutné dodržet postup, který zaručuje snadnou dohledatelnost a kontrolovatelnost informací. Student je při vypracování úkolu povinen na konci eseje, powerpointové prezentace či vypsát seznam literatury, ze které čerpala, a odkazovat se na příslušném místě k příslušným knihám a stránkám odkázat. (A to i v případě popisu obrázku.)

Ukázka seznamu literatury:

[Je uveden vždy na konci eseje či prezentace.]

Seznam použité literatury:

- 1) BLECHA, I. *Filosofie*, Olomouc: Olomouc, 2002.
- 2) David, Z. V. „Masaryk a rakouská filozofická tradice“. In *Filosofický časopis*. 2008, roč. 56, č. 3, s. 345–361.
- 3) Gaarder, J. *Sofiin svět*. Košice: Knižná dielna Timotej, 1998.
- 4) „Osvícenství“ (heslo). *Wikipedie* [on-line], [citováno 2008–09–18].
Dostupné na:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Osv%C3%ADcenstv%C3%AD>.

Dodržení způsobu odkazů je součástí akademické práce. I když to může na první pohled vypadat jako nesmysl, *usnadňuje vědeckou činnost i kontrolu!*

- A) Seznam se řadí abecedně podle jmen autora (pokud není autor uveden, pak podle názvu textu.
- B) V této ukázce jsou představeny normy pro odkazy na knihu (ad 1, 3), na článek v časopise (2) a na text na internetu (ad 4).
- C) Na rozdíl od této normy není nutné uvádět ISBN!!

Ukázka odkazu v závěrečné eseji či powerpointové prezentaci:

[Slouží jako přímý odkaz na dílo a stránku. Nevypisuje se celá kniha, ale jen jméno autora a číslo stránky takovýmto způsobem:]

[*Přímá citace*, v uvozovkách:]

„...Aristotelés nesouhlasil s Platónem, že idea předchází konkrétní věc (idea ‚slepice‘ skutečnou slepici), ale souhlasí s tím, že všechny věci

kolem nás mají své neměnné jádro, které je dělá tím, čím jsou (slepice není holub, ale slepice, protože v sobě má tvar ‚slepčovitosti‘)....“
(Gaarder, s. 97)

[*Nepřímá citace* či *parafráze*. Bez uvozovek, přímo v hlavním textu.]

1) ...Gaarder upozorňuje na fakt, že Ježíše židé považovali za jejich Mesiáše. **(s. 137)**...

2) ...Sv. Pavel však zdůrazňoval, že křesťanství není jenom pro židy. **(srov. Gaarder, s. 139-40)**...

[V *prvním* případě je odkaz jen na stranu, protože je v předešlé pasáži autor zdroje, ze se kterého čerpal informace, již zmíněn.

V *druhém* je uvedeno i jméno, protože není jasné, z jakého zdroje čerpáte. Zkratka „srov.“ znamená „srovnej“ – ta často naznačuje, že se nejedná nepřímou citaci, ale o pouhou parafrázi, a proto je dobré na to upozornit.]

V případě, že byste v seznamu literatury měli dva zdroje od stejného autora, v odkazu v textu se projeví takto:

v *prvním* případě: **(1998, s. 137)**

ve *druhém*: **(srov. Gaarder 1998, s. 139-40);**

tak se datem vydání knihy odliší více zdrojů od jednoho autora.